

Per JesusR el dl., 04/06/2018 - 12:27

Fa dies, conversant, un amic em deia que totes les persones portem una motxilla a l'esquena, més gran o més menuda, però segurament no hi ha cap persona sense motxilla.

A la motxilla hi portem sobretot les marques positives i negatives dels primers anys de vida, i tot el que amb el pas del temps s'hi ha anat afegint. Podem passar dies, setmanes, mesos i anys sense pensar massa en la motxilla, però ella té el seu pes. Amb el temps ens anem més o menys habituant al pes de la motxilla. Però no del tot, que consti.

De vegades sembla que la motxilla pesa més del compte. I aleshores ens hem de dir: **Ah, és la motxilla!!**

Com que no podem retornar als temps passats, ens cal –en la mida que sigui possible– fomentar un cert bon humor i anar convertint el pes en saviesa i capacitat per a ajudar a altres. Potser la nostra motxilla pesa 10 quilos. Doncs 10 quilos d'amor i ajuda a altres, sobretot a aquells a qui la motxilla els pesa més.

AH! ÉS LA MOTXILLA!!

Avui em pesa. No ho entenc, però em sento malament. No és un problema afegit, és la motxilla. Aquella persona amiga avui no té el dia. Pot ser la seva motxilla. Ho entenc, és normal. Hi ha massa gent que va pel carrer i es nota la tensió que deuen portar a les motxilles. Saps què? Deixem-ho per demà, que avui amb tanta feina la motxilla protesta. Quan veig el meu defecte i penso que procedeix de la motxilla, sembla que pesa menys. Saber-ho m'ajuda.

AJUDAR A DESCARREGAR O PORTAR LA MOTXILLA DELS ALTRES

Aquesta metgessa m'escolta amb molta atenció. Tan sols això ja em millora una mica. M'has telefonat en el moment oportú, hem acabat rient pels quatre costats. Quan he rebut l'absolució, he experimentat que em treien una part del pes de la motxilla. Pots comptar amb mi, farem comunitat en contra dels abusos. Te'n sortiràs. **Al cap i a la fi és el que va fer Jesús: es va carregar els nostres pecats, limitacions i maldats, i els va convertir en Pasqua de Llum i d'Amor.**
